

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΤΟΥ κ. ΧΑΡΗ ΣΤΑΜ.

Η ΦΩΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

— Δὴν ἔτα ἐν τῷ προηγουμένῳ)
 Ἡ Φλώρα κρούει... Ἄλλως τὸ χέρι της. Ἐπιστὲ τὸ Βρανά ἀπ' τὸ λαμπρότη καὶ τὸν κρήνη μακρὰ.
 — Ἄγε με βρεῖτε, διὰ τί... Μὴ ποὺ μεγαλύνει τὴν ἀγαθότητα...
 — Φλώρα, σ' ἀγαπᾷ...
 — Μὴ τὸ λέγ' γὰρ νῦν;
 — Σ' ἀγαπᾷ... Σ' ἀγαπᾷ τρελλά...
 — Οὐκ, καὶ, τὸ ἔσθω...
 — Γιατί μὲ βασανίζεις, Φλώρα;
 — Ἐγὼ σὲ βασανίζω; Μισρὲ ἀνάδεια ποὺ τὴν ἔγχε; Ἐξὸ βασανίζεις ἐμένα...
 — Ἀρσέ μὲ νὰ σὲ φιλήσω, Φλώρα.
 — Θέξ νὰ κἀνω ἐμετο;
 — Φλώρα, μὴ μὲ κἀνῃς νὰ ἐποφύρω... Φτάνει πειά...
 — Μ' ἀγαπᾷς στ' ἀλήθεια;
 — Ναι, Φλώρα, σὲ λατρεύω!
 — Βγάλε μου τότε τὰ παπούτσια... Θέξ μου, πὸς μὲ στενεύει!
 Ὁ Βρανάς στάθηκε γὰρ μὴ στήριξ ἀμφιβολίας. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάνει. Νὰ θρασυῖ; Τί θέξ νὰ κερδίσῃ...
 Ἐσανε πλοῦν καλοῦσθα κ' ἀνεκτικὰ, ἔξωθῆσαν τὰ παπούτσια τῆς Φλώρας καὶ τῆς τὰβγάς...
 Τὸ ἀγγυμὸν ὅμως ἐλάει της, τὸ ἄρομα της, τὸν ἀποφύθωσαν. Καί, γονατίζοντας ὅπως ἦταν, ἔξωθῆε ταπεινὰ καὶ δουλικὰ καὶ τῆς φέρε τὸ πόδι...
 Ἡ Φλώρα δὲν ἔβλεπε. Κάθε ἄλλο. Ἡ παρακαρὰ αὐτῆ τοῦ Βρανά τῆς ἔκανε ἀστεία ἐντύπωση. Κι ἄρχισε νὰ γελᾷ, νὰ γελᾷ μ' ὅλη της τὴν καρδιά. Γελᾷσε δυνατὰ, τρανευγὰ, ἀδιάντροπα καὶ τὸ γέλιο της τὸ πλοῦν, τὸ μεθυσμένο καὶ ἔξωθῆσαν, γέμισε τὴν κἀμαρα, ἔκανε τὰ τῆσθα νὰ τρανεύσων.
 — Χά! Χά! Χά! Χά!... Χά-χά-χά-χά... Ὁ, Θεοῦνη μου, πειγνῶ... Χά-χά-χά... Μὰ τί κἀνεις ἐκεῖ, χρονόθια μου, ἐρωτικὴ πόθια ἔπισες μὲ τὸ πόδι μου; Ἐ, σιγὰ, κἀνεις Ρομαίς... Κἀνεις Καζανόθια... Μὴ σφίγγεις ἐστὶ... Χά-χά-χά-χά...
 Μὰ ὁ Βρανάς δὲν τὴν ἄκουγες.
 Μὴ καταλαβαίνοντας σὲ τί ἔξωθῆσαν τῆσθα βραϊκίταις, ἀποζητησμένοις ἀπ' τὸ ποῦν καὶ τὸν πόθιο, ἔξωθῆσαν τῆ δουλειὰ του.
 Ἐφρονήτῃ καὶ παρῆμενος χρονόθια βραϊκίταις ἀπ' τὸ στόμα του, στενευοὶ καὶ μισόθια...
 — Ἀγάθι μου! Κοῦθια μου!...
 Ἡ Φλώρα ἔσπῆσε τὰ γέλια. Τῆς ἔκανε τόσο ἀστεία ἐντύπωση ἢ τρελλὰ αὐτῆ τοῦ Βρανά, ὅστε δὲν ἀποφύθω νὰ συγκρατηθῇ πειά. Γελᾷσε... γελᾷσε, ἔξωθῆσαν, κἀνεις...
 Ἐξῆσαν ἀντήχησαν πατηματα στὴ οἰκία...
 Κἀποιος ἀνέβηκε...
 Προσέφωρε στὸ διάδρομο...
 Στάθηκε μπρὸς στὴν πόρτα...
 Ἐνα δευτὸ χροῖμα ἀντήχησε...
 Μὰ οὔτε ἡ Φλώρα, οὔτε ὁ Γιόργος τ' ἀκούσανε.
 Ἐκείνη γελᾷσε. Αὐτὸς κελόταν, σάν κτήνος, μπρὸς στὰ πόθια τῆς.
 Τὸ χροῖμα ἔξαντήχησε, ποὺ τοῦληρὸ πόθια.
 Μὰ τὰ γέλια τῆς θεατρίας πῆγαν κἀνεις ἄλλο θόρυθο.
 Πῆρσαν λίγα δευτερόλεπτα. Καὶ τὸ χροῖμα ἐπανέληθη δυνατὰ, ἐπίμοно.
 Ἡ Φλώρα σάν ν' ἄκουσε κἀνεις, μὰ δὲν ἔδωσε σημασία.
 Ὁ Γιόργος δὲν ἄκουσε τίποτα. Πῶ τοῦληρὸς μάλιστα καὶ ποὺ ἀπειρηκὸς τώρα, μίσησε στὴ Φλώρα μὲ πόθιο. Δὲν ἤξερε κ' αὐτὸς τί ἔλεγε. Παρακαλοῦσε, ἰκίταις, πάντα γονατιστὸς μπρὸς στὰ πόθια τῆς.
 Αὐτὴ τὴ στιγμή ἀκριβοῦς ἀνοῖξε ἡ πόρτα.
 Ὁ Βρανάς φωνάζοντας πῶς ἦταν κλειδομένη. Ἐλεγε γοῦσθα τὸ κλειδί, μὰ μεθυσμένος ὅπως ἦταν, δὲν εἶχε κλειδομένη...
 Ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ παρουσιάστηκε ἡ Λίζα.
 Μὰ οὔτε ὁ Γιόργος, οὔτε ἡ Φλώρα τὴν καταλάβαινε.
 Ἐκείνος εἶχε γοῦσθα τῆς πλάτες τοῦ πρὸς τὴν πόρτα.

Ἡ Φλώρα γελᾷσε μὲ κλειστὰ τὰ βλεφαρο, ποὺ τῆς τὰ βάρανε τὸ μεθῆσθαι κ' ἡ ἀργία...
 Ἡ Λίζα μπόρεσε νὰ δῆ ἔτσι, γὰρ ἀρετὰ λεπτὰ, τὴ φρενὴ, τὴν ἀποστήχη σφηνὴ ποὺ ἔξωθῆσαν ἰστρος στὰ κατὰπληρητα βλεφαροτὰ τῆς.
 Εἶχε ἀκούσει ἔξω τὰ γέλια τῆς Φλώρας καὶ τὰ μισόθια τοῦ Βρανά κ' εἶχε ἐποφύσθαι...
 Τὸ αἶμα της πάγωσε...
 Μὰ ἔβλεπε πὸς πρόκειται γὰρ κάποιον παρῆμενος. Ἴσως νὰ γλενοῦσαν ἐκεῖ μέσα τίποτε φίλοι τοῦ Γιόργου...
 Γὰρ μὰ στιγμή μάλιστα σκέφτηκε νὰ φύγῃ.
 Μὰ ἡ ἔλθεια, ἡ περιέργεια, ὁ παρακαρμὸς π' ἄρχισε νὰ τῆς κοιματίζῃ τὴν καρδιά, τὴν κἀφῶσαν στὴ θέσθι της. Κι ἄνοιξε ἔξω τὴν πόρτα...
 Ἄνοιξε σιγὰ καὶ διακριτικὰ, ἔτοιμη νὰ ἔρηξη ἀγγυμὸν, ἀν ἔβλεπε μπρὸς τῆς ἀγνωστοῦ ἀνθρώπου. Ἐκείνο ὅμως ποὺ εἶδε, τὴν ἔκανε ν' ἀνατριχάσῃ.
 Ἦταν ἑστῆτῃ ἡ νεανόθια...
 Ἦταν ἀλήθεια, ἡ κομὸς κ' ἀπαίσιος ἐφῆλτης;
 Ὁ Γιόργος ὁ Βρανάς, ἡ πρώτη της ἀγάθι, τὸ ἰσθῆμα της ἀδελφῆς τῆς, ὁ ἀνθρώπος γὰρ τὸν ἀποῖο χροῖσθῆσαν ἢ κἀνεις τὸς καὶ χροῖσθῆσε τόσο δάραρα, ὁ Γιόργος ὁ Βρανάς, κἀνεις τὸς σάν κτήνος, μπρὸς τὸ μὴ γινῆσαι τὸ ἰσθῆμα του, φιλόντας τὸ πόδι της σάν δουλοῦ, σερνόμενος κἀνεις σάν σκωληρῃ, μεθυσμένος ἀποῖο κ' ἡ φέλη του, ὅ, ἦταν τρομεροῦ, ἦταν φρενὸ, ἀπίστετο...
 Ἡ Λίζα ἔβλεπε τὸ χέρι της στὴν καρδιά της γὰρ νὰ συγκρατηθῇ τὸς χροῖσθῆσε τῆς.
 Ἐνοιουσε νὰ σιγῆθῆσαι κἀνεις μέσα της καὶ νὰ πορῆθῆσαι σ' ἐφῆλται.
 — Φτωχὴ μου, ἀθῆμα μου καρδιά!... Ἄτιχῃ Λίνα!...
 Κἀνεις σάν τρανευγὰ, κἀνεις σάν θεῖα ἀνταρῆσθῆσαν τὰς βογγοῦσθῆσε μέσα της. Κἀνεις ποῦθῆσαι νὰ ἔξωθῆσαι σὲ ἄγρια ἀφῆλτης, ποὺ ἔξωθῆσαι νὰ ἔξωθῆσαι σὲ σπαρακτικὰς χρονόθιας καὶ κἀνεις...
 Ὁ πόνος!...
 Ὁ μέγιστος πόνος, ὁ ἀβάστατος, ὁ πόνος τῆς ἀγάθις ποὺ προδίδεται, ὁ ποὺ μεθῆσθαι ἀπ' ὅλους πῶς πόνους τὸν ἀνθρώπου.

Ἡ Λίζα ἔκλαιε ἀπεληλυμένη...

Ἡ Λίζα ἔσφιξε τὰ δόντια της γὰρ νὰ μὴν φωνάζῃ.
 Σῆκωσε τὸ χέρι της καὶ βοῦθῆσε μὲ τὴν καρδιά της τὸ στόμα της.
 Νὰ μὴ φωνάζῃ, ὄχι, ὄχι, ποῦν, νὰ φύγῃ μονόθια, νὰ φύγῃ χοροῖς νὰ τὴν καταλάβουν, νὰ κἀνεις, νὰ γένη κρονακτοῦ, νὰ μὴ βλεπῇ τὴν κροῖθι καὶ τὴν ἀπῆμα, τὸν ἔξωθῆσαν καὶ τὴν ἀποστήχησθαι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἐλάτρωσε, νὰ μὴν ἀκούῃ τὰ πρόστιγα, τὰ μεθυσμένα, τὰ ἰσθῆμα λόγια του καὶ τῆς θεατρίας τὰ γέλια τ' ἀδιάντροπα ποὺ τὴν κελόταν σάν φέθια...
 Ἐσανε μάλιστα ἓνα βῆμα πρὸς τὰ πόθια.
 Ἐσανε ν' ἀνεκτικὸν σάν παραστήτῃ τῆς πόρτας.
 Μὰ τὴ στιγμή αὐτῇ βλαβόσανε γέγος της.
 Σκοτεινῆσε τὸ φῶς της...
 Τὸ λάτομα γλῆσθῆσε κἀνεις ἀπ' τὸ πόδι της κ' ἔφωρε, σάν νῆσθῆσαι ἓνα μεγάλο χροῖ...
 Κι ἡ Λίζα, ἄρχισε μὴ κροναγὸν πόνος, ἀπεληλυμένη, σπαρακτοῦ καὶ σφοδρῆσε κἀνεις ἀναίσθητη...
 Ἡ κροναγὴ τῆς Λίζας κ' ὁ θόρυθος ποῦσθῆσαι, πέφτοντας κἀνεις, ἔκωναν τὸ Βρανά καὶ τὴ Φλώρα νὰ σενέθων ἀπ' τὴν παρῆμενος τους.
 Πρῶτος ὁ Βρανάς πετάχτηκε ὀρθος, ἀνήσυχος, ασιτισμένος, μὴ ἔξωθῆσαι τὴ συμβάνεια.
 Ἡ Φλώρα ἀνασπῆσθῆσε καὶ κἀνεις κ' αὐτῇ σὸ κροναγὸν, χοροῖς νὰ ποῦσθῆσαι ὅσθῆσαι. Μονόθια παρῆμενος ἦταν.
 Εἶδε τὴ Λίζα ἐκλειδομένη κἀνεις καὶ γέγος τὰ φροῖθια της. Τ' ἦταν αὐτὸ πῆμα ποὺ τὸς χροῖσθῆσαι τὴν ἰσθῆμα; Κἀνεις γὰρ κἀνεις αὐτὸ τοῦ ὄφρονος, τοῦ Γιόργου ἀσφαλοῦς. Κἀνεις ἐρωτικὴ κροναγὸν... Μὰ τί ἔφωρε αὐτῇ ὄσθῆσαι; Ποῖος τοῖτε αἰθονοῦ τοῦ κροναγὸν νὰ δὲν κροναγὸν σπῆσι του πρῶι—πρῶι καὶ νὰ δέχεται σὲ τόσο ἀκατάλληλῃ ὄρα!...

(Ἀκολουθεῖ)